

seende til Arveret; men min Hovedbetragtning er, at alle disse store Spørgsmaal — thi det er store sociale Spørgsmaal, der skjule sig bag alt dette — bør man holde ude ved Behandlingen af et Emne som dette, der egentlig kun gaar ud paa at bøde paa visse praktiske, forhaandenværende Ulemper i vort Samfund, saaledes som dette nu er. Vi skulle ikke sætte denne Sag i Forbindelse med Foretagelsen af store Omvæltninger i de sociale Anstuelser og i den Forestilling om de sædelige Forholds Betydning, som har udviklet sig paa Grundlag af hele den store, mangleaarsige Udvikling, som vi staa paa i den Henseende saavel som i mange andre Henseender. Min Takke med Lovforlaget har kun været den at se at komme til en hensigtsmæssigere Ordning af Barne-moderens økonomiske Stilling, men ingenlunde at komme ind paa disse store, vidtrækkende Spørgsmaal, som flere ærede Talere i Dag have berørt. Jeg kan ogsaa kun tilføje, at af de Ytringer, der ere faldne i denne Sag, fremgaar det allerede klart, at hvis man skulde ind paa disse Spørgsmaal, saa vilde der vise sig den største Meningsforskel mellem de Herrer. Nogle gaa yderlig til den ene Side, andre ligesaa bestemt til den anden Side, saa det vilde være den lige Veie til at begrave Sagen, hvis man vilde forsøge paa at bringe noget af disse store Spørgsmaal ind i dette Lovforslag, ligesom de da ogsaa formelt ligge ganske udenfor dets Ramme. Jeg tror derfor heller ikke, at der er nogen Grund til at komme ind paa Spørgsmaalet, om man ved Lovbestemmelser kan forbedre Sædelighedstilstanden eller desl. Det er et meget vidt trækkende Spørgsmaal. Der kan være visse Bestemmelser i den Retning, man vistnok nuomstunder er temmelig enig om ikke hjælper noget. Derved sigter jeg navnlig til noget Saadant som Gjenoptagelsen af de gamle Straffe for saakaldte Leiermaal eller usædelige Forbindelser udenfor Ægtefæb, for saa vidt der fødes Børn af disse. Det antager jeg, at ikke Nogen egentlig tænker paa at komme tilbage til nu, og det er vistnok ogsaa Noget, der er umuligt at indføre under de nuværende Samfundsforhold. Derimod kan der nok være andre Lovbestemmelser, hvorom der kunde reises Spørgsmaal i saa Henseende, om vi end ikke have mange saadanne. Det er saaledes ganske klart, at derjom en Lovgivning stiller store Hindringer for Ægtefæbs Indgaaelse, saa kan man maaste nok sige, at deri er en naturlig Grund til, at der fødes en hel Del flere uægte Børn end ellers, men den Slags Hindringer for Ægtefæbs Ind-

gaaelse have vi jo egentlig ikke noget videre af, saa her er der ikke nogen særlig Brøst i vor Lovgivning. I andre Lande, f. Ex. flere Steder i Tyskland, har man derimod haft den Regel, at Folk ikke maatte indgaa Ægtefæb uden Tilladelse fra den eventuelle Forsørgelseskommune — selv om ingen af Parterne nogenlunde havde nydt Fattighjælp — eller uden at have Borgerfæb paa en bestemt, anerkjendt Næring, eie faste Eendomme eller desl. Jeg nævner det blot som Exempel, idet jeg nemlig der kan forstaa, at man kan sige, at derjom man har og opretholder den Slags Bestemmelser, saa vil naturlig Følgen blive, at der fødes flere uægte Børn, end der vilde fødes, naar der ikke eksisterede disse særlige Hindringer for Ægtefæbs Indgaaelse. Den Slags Bestemmelser habes imidlertid som sagt ikke hos os, og derfor tror jeg, der ikke er nogen Grund til særlig Klage paa det Omraade. Jeg tror ogsaa, det maa siges egentlig at ligge udenfor Diskussionen, hvorvidt man virkelig kan fremme Sædelighed og hæmme Antallet af uægte Fødsler ved i høi Grad at lade Følgerne gaa ud over Kvinden alene. Jeg betragter ogsaa dette som et saadant stort Spørgsmaal, der ligger udenfor den nuværende Diskussion. Der er dem, der tro, at det i denne Henseende vilde være bedre at have det franske System, som gaar ud paa, at der slet ingen Underjøgelse maa finde Sted om, hvem der er Fader til det uægte Barn; men det vil altsaa praktisk sige, at det altsammen kommer til at falde paa Moderen. Der er dem, som mene, at det fører til, at Kvinden tager sig bedre iagt osv. Det kan jo være; det veed jeg ikke; men jeg gaar ud fra, at det er en saa overordentlig stor Forandring i det Ned- arvede her til Lands, at vi ved denne lille Lov, der sigter paa at afhjælpe praktiske Ulemper, og som saa vidt muligt skal virke hurtigt, gribe hurtigt ind, ikke skulde indlade os paa at blande saa store Spørgsmaal ind heri. Jeg skal blot i Parenthes bemærke, at det var ikke lidt intonsekvent af den første ærede Taler (Lutein), at han paa den ene Side urgerede saa stærkt dette, at man maatte tage sig iagt for at lette Følgerne for Kvinden, da det let kunde blive en Opfordring til Usædelighed, — naar han saa endte med at anbefale en Statsopdragelse af alle uægte Børn. Det er unægtelig ikke et Middel, som vil virke i den første af ham omtalte Retning.

Med Hensyn til Alimentationsbidragets Ansættelse skal jeg tillade mig at bemærke, at det forholder sig vistnok saa, at det gjen-nemgaaende er blevet sat for lavt, men det